

„Időutazás” a RISZI-ben

Lakatosné Reha Márta
tagintézmény-vezető

A 20. tanév vége közeleg a **Szolnoki Szolgáltatási Szakközép- és Szakiskola Ruhaipari Tagintézményében** (röviden: RISZI). A jubileumi évben gazdag rendezvénysorozat tette színesebbé a diákéletet. A dokumentumfilmek, fotókiállítások, tárgyi emlékek jól illusztrálták azt a két évtizedet, amely alatt az oktatás szerkezete többször is átalakult az iskolában: néhány szakma oktatása megszűnt, helyükbe újak léptek, de az intézmény – nevéhez hűen – mindmáig arra törekszik, hogy a ruhaiparhoz kapcsolódó szakképzés színvonalát megtartsák, sőt ha lehetséges, emeljék. Az oktatók a folyamatos szakmai továbbképzések és az önképzés során aktualizálják ismereteiket, a tanulók részére pedig a napi tanórákon és műhelygyakorlatokon kívül is megteremtik az alkalmat tehetségük kamatoztatására, tudásuk gyarapítására. Míg a gyár és üzemlátogatások a szakma jelenébe segítenek bepillantani, addig a múzeumi séták megismertetik a tanulókat a divat történetével, a korstílusokkal, a díszítő elemekkel és technikákkal, a népművészet mai alkalmazási lehetőségeivel.

A legnépesebb résztvevője természetesen a hagyományos szakmai hétnek van, hiszen a programokat helybe hozzák, azokon érdeklődésének megfelelően bárki részt vehet, s még a tanórai hiányzás is igazolt-nak számít.

A RISZI-hét

Ebben az évben március 22 és 27 között rendezték meg a RISZI-hetet, ahol a megnyitó fő látványossága egy nagyszabású divatbemutató volt. Az itt bemutatott ruhaköltemények nemcsak a „hazai” közönség tetszését nyerték el, hanem regionális versenyeken is sikert arattak. Stílusos ajándékként a legjobbak Bronz, Ezüst és Arany Tű kitüntetésben részesültek, de a támogatók is igyekeztek a szakmában hasznosítható ajándékokkal kedveskedni. Sok szép textiláru, ollókészlet, vasaló, sőt varrógép is szerepelt a díjak között.

A hét programjainak jelentős része kapcsolódott a ruhás szakmákhoz, hiszen volt divatrajz kiállítás, divat-kvíz, kézimunka pályázat, textiljáték bemutató, de még a fodrászverseny is előírás volt a megfelelő stílusú öltö-zék a modellek számára. A népszerű kézműves programokon szerencsére nem az oly sok helyen tapasztalt érdektelenséggel, hanem a résztvevők nagy számával kellett megküzdeniük a szervezőknek, így néhány programot közkíváncsra a diák önkormányzati napon meg is ismételték (gyöngyfű-

zés, fonások, kézzel varrott ajándékok készítése stb.).

Sokan a rendezvény kapcsán szembesültek azzal, hogy a drukkolás nem csak a kedvenc kosárlabdacsapatért való szurkolóknak adatik meg. Alig ismerték néhányan ezt, mint technikai megoldást, hiszen egyre kevesebb az otthon hímegző asszonyok, lányok száma. A tanulók közül viszont még a fiúk is szívesen kipróbálták a szebbnél szebb minták textiliára való másolását, amellyel aztán hűsvétra megajándékozhatták a nagymamákat, anyukákat.

A múltbeli időutazás a rokka működésének bemutatásával folytatódott, volt is nagy tolongás, amikor a résztvevők is mellé ülhetek és kipróbálhatták maguk is a fonal fonását.

Akit pedig inkább a jövő vonz, az részt vehetett a szakmai hetek visszatérő, tiszteletbeli vendégének, *Kutasi Csabának* az előadásán. *Innovatív textiliák, textilszerkezetek* c. előadásra még azok is szívesen beültek, akik nem a szabó szakmát választották, hiszen tudták, hogy hasznos és érdekes percek részesei lehetnek.

A különböző versenyeken elméleti tudásukat is összemérhették a tanulók, pl. matematikából, informa-

tikából, idegen nyelvi és anyanyelvi történetírásból, környezet- és tűzvédelmi ismeretekből, vagy diaképekkel illusztrált előadásokat hallgathattak tanáraik külföldi úti élményeiről, vagy épp a szelektív hulladékgyűjtésről és a mikrobákról. A lányokat talán jobban érdekelte a frizurakészítés vagy a biokozmetikumok világa, de mindenki találhatott érdeklődésének megfelelő programot a jubileumi szakmai héten.